

OCH ♥ TEATR

WILLIAM GOLDING
WŁADCA MUCH

LORD OF THE FLIES

ADAPTACJA: NIGEL WILLIAMS
REŻYSERIA: PIOTR RATAJCZAK
TŁUMACZENIE: LESZEK WYSOCKI

OBSADA: HELENA ENGLERT, KAMILA JANIK, NATALIA SZCZYPKA,
WOJCIECH CHORAŻY, SEBASTIAN DELA, JĘDRZEJ HYCJAR, IGNACY
LISS, MICHAŁ LUPA, MACIEJ M. TOMASZEWSKI, KONRAD ŻYGADŁO

PREMIERA: 20 PAŹDZIERNIKA 2023

William Golding

Władca much (Lord of the Flies)

Reżyseria:

Piotr Ratajczak

Adaptacja sceniczna:

Nigel Williams

Tłumaczenie:

Leszek Wysocki

Scenografia i światło:

Marcin Chlanda

Kostiumy:

Grupa Mixer

Choreografia:

Aneta Jankowska

Kompozycje i opracowanie muzyczne:

Maciej Zakrzewski

Dramaturgia:

Joanna Kowalska

**Asystentka scenografa
i kostiumografa:**

Małgorzata Domańska

**Producent wykonawczy
i asystent reżysera:**

Cezary Margiela

Realizacja światła:

Rafał Piotrowski

Realizacja dźwięku:

Michał Suwiński

Obsada:

Helena Englert, Kamila Janik, Natalia Szczypka, Wojciech Chorąży,
Sebastian Dela, Jędrzej Hycnar, Ignacy Liss, Michał Lupa,
Maciej M. Tomaszewski, Konrad Żygadło

Premiera: 20 października 2023 r.

Adam Leszczyński

Nie tylko *Władca much*

To nie może się tu wydarzyć. Kiedy w 2016 roku Donald Trump wygrał wybory prezydenckie w USA, książka pod tym tytułem – powieść o faszystowskim przewrocie – nagle wskoczyła na listy bestsellerów. Laureat literackiej Nagrody Nobla Sinclair Lewis napisał ją w 1935 roku, ale nagle okazała się aktualna.

Demokracja, jak wiedzieli z doświadczenia już starożytni Grecy, może wynieść do władzy demagoga, który ją obali. W powieści Lewisa demagog, potentat w branży nieruchomości Berzelius „Buzz” Windrip, zyskuje nominację Demokratów w wyborach na prezydenta, oskarżając imigrantów o bezrobocie. Obiecuje „uczynić Amerykę z powrotem wielką” przez powrót do „tradycyjnych wartości” oraz rozdając Amerykanom 5 tys. dolarów rocznie (średnia roczna pensja wynosiła wówczas 470 dol.; za godzinę pracy niewykwalifikowany biały robotnik dostawał 45 centów).

Kiedy Sinclair Lewis pisał swoją powieść, bezrobocie w Ameryce sięgało 25 proc. Kraj był na dnie Wielkiego Kryzysu, a bezdomni weterani I wojny światowej rozbijali namiotowe w Waszyngtonie. Powieściowcy Windrip obwinia za upadek kraju leniwą młodzież i demoralizującą obywateli wolną prasę. Jego bojówkarze zabijają politycznych przeciwników oraz rozmaity „element niepożądany” i zamykają ludzi w obozach bez sądu. W powieści są wyraźnie wzorowani na SA Adolfa Hitlera, który doszedł do władzy

w Niemczech, jak pamiętamy, w 1933 roku, a więc mniej więcej w tym samym czasie.

Brzmi znajomo, prawda? Polityka bowiem zmienia się w mniejszym stopniu, niż myślimy, mimo nowych technologii – mediów społecznościowych, permanentnej elektronicznej inwigilacji czy zaawansowanych technik badawczych, które pozwalają przykroić polityczny przekaz precyzyjnie do lęków i fobii obywateli.

To banał napisać, że władza, zwłaszcza władza totalitarna, była jednym z najważniejszych tematów literatury, filmu i teatru XX wieku. Spróbujmy jednak uniknąć banału i przyjrzeć się temu, co w niej przede wszystkim wydawało się fascynujące.

Władza niszczy więzi międzyludzkie – to pewnie pierwsza i najważniejsza obserwacja. Tam, gdzie władza wchodzi w grę, humanitaryzm, więzi rodzinne, lojalność wobec przyjaciół przestają być ważne albo schodzą na drugi plan. Pożądanie władzy jest czymś pierwotnym i niezwykłym w ludzkiej naturze. Władza totalna to tylko krańcowa realizacja tego pragnienia. Taki jest morał *Władcy much* Williama Goldinga (1954), również noblisty, opowieści o grupie chłopców uwięzionych na bezludnej wyspie, którzy szybko budują w swojej małej społeczności bezlitosne i okrutne mechanizmy panowania. To jest także jeden z morałów tak ważnych dystopii jak *Rok 1984* George’a Orwella (1949)

czy pewnie lepszej literacko i dramaturgicznie, ale niestety dużo mniej znanej powieści *My rosyjskiego emigranta Jewgienija Zamiatina* (1921).

U Zamiatina jest wszystko: kult przywódcy, Dobroczyńcy, zniszczenie życia rodzinnego – zamiast tego są „godziny seksualne”, wszechobecna propaganda i przemoc władzy, od której niezwykle trudno jest uciec. U Zamiatina ucieczka jest jeszcze możliwa, w systemie działa ruch oporu, a rewolucja staje u bram reżimu, ale bohater i tak kończy jako zdrajca wolności i człowiek zniszczony przez władzę, wypruty z własnej indywidualności i uczuć wobec innych. Poddany reedukacji, już jako lojalny numer w Państwie Jedynym, bohater powieści Zamiatina, D-503, beznamiętnie przygląda się egzekucji swojej ukochanej. (W Państwie Jedynym nie ma obywateli, są „numery”: władza totalna dąży do całkowitego pozbawienia ludzi indywidualności. Wszyscy muszą zostać pozbawionymi indywidualności członkami wielkiej maszyny).

Ani miłość pomiędzy rodzicami i dziećmi, ani udane na dłuższą metę relacje erotyczne nie są możliwe w totalitarnej dystopii. Zarówno w *Roku 1984*, jak i w *My* związek bohatera z kobietą (dwoma kobietami u Zamiatina), z którymi łączy go uczucie i seks, naprawdę nie może zostać zrealizowany. Władza totalna musi znieść wszystkie relacje pomiędzy ludźmi, poza jedną – wertrykalną – bezwzględnej

posłuszeństwa i lojalności. Rodziny nie ma także w *Nowym wspaniałym świecie* Aldousa Huxleya (1931), dystopii o tyle ciekawej, że ukrywającej przemoc za fasadą dobrobytu i radosnej konsumpcji. Więzy pomiędzy rodzicami i dziećmi są z automatu szkodliwe dla władzy państwowej.

Tematem numer dwa – po zniszczeniu więzi międzyludzkich – jest równość. Każdy jest oczywiście równy wobec władzy, z wyjątkiem tych, którzy, jak świnię w *Folwarku zwierzęcym* George’a Orwella (1945), są równiejsi od innych. W dystopii jest zawsze Wielki Brat albo Dobroczyńca, wódz i przewodnik. Wódz jednak nie rządzi sam, stoi za nim biurokracja i aparat przemocy. Równość w totalnym systemie jest więc zawsze równością względną: wspiera się na kaście uprzywilejowanych. W *Roku 1984* powieściowa bezpieka torturuje bohatera, wkładając jego głowę do klatki ze szczurem. W *My* Zamiatina ktoś wykonuje egzekucje – pod kloszem próżniowym, z którego wypompowuje się powietrze. To napięcie pomiędzy równością – zwykłych ludzi wobec władzy – i podległością – wobec Wielkiego Brata i jego podwładnych – pozostaje fundamentem każdej dystopii.

Po trzecie, oczywiście, w każdym totalitarnym świecie rząd kontroluje przeszłość i pisze ją na nowo. Badanie przeszłości, a niekiedy nawet przedmioty z przeszłości, są zakazane. Winston Smith, bohater *Roku 1984*, pracuje

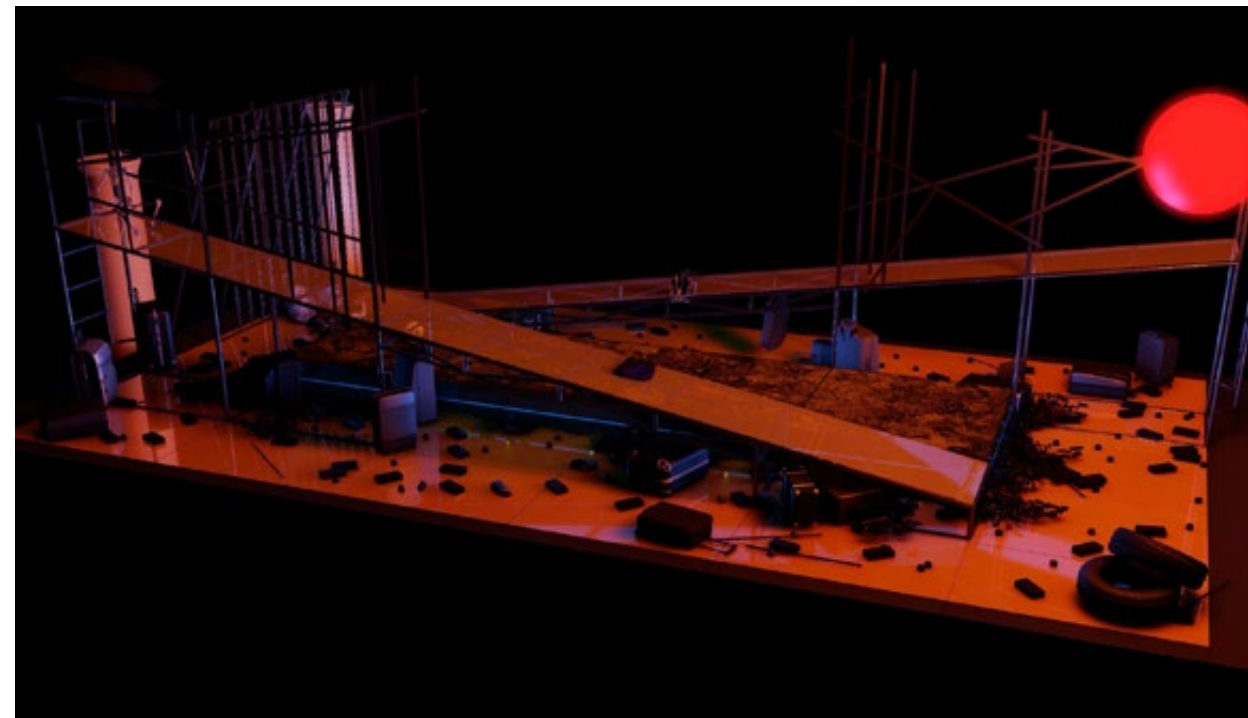
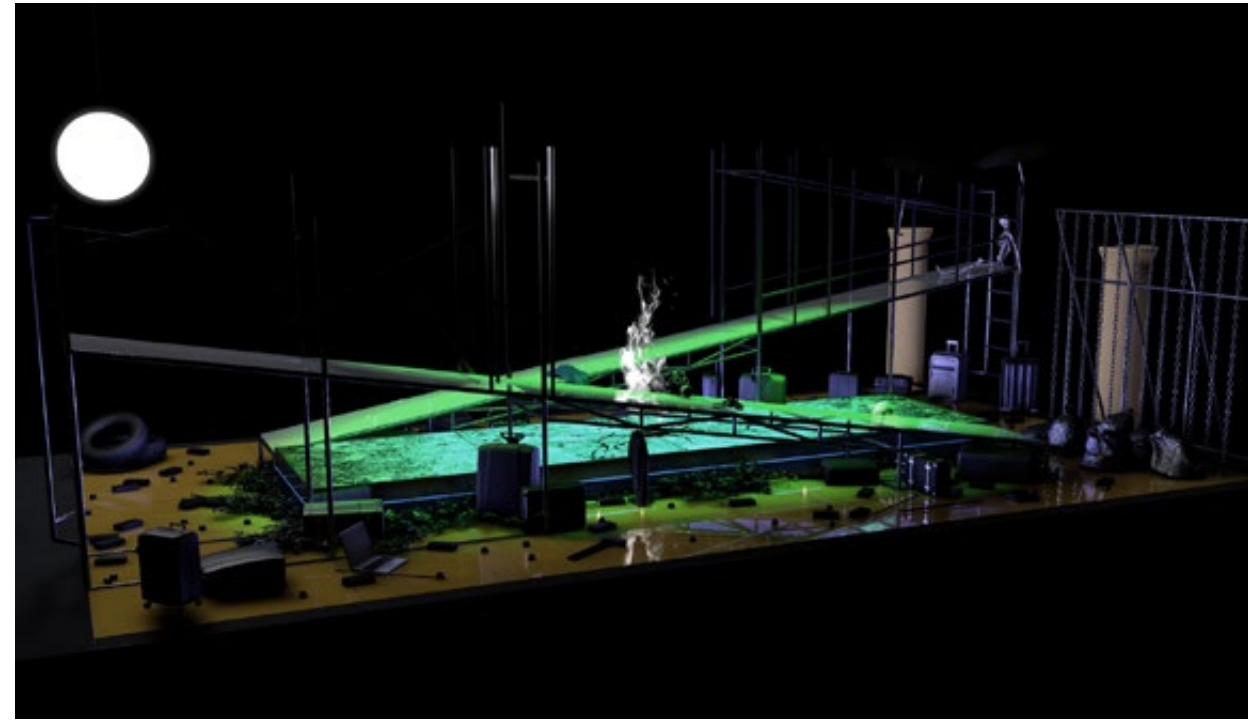
w Ministerstwie Prawdy i tym się właśnie zajmuje. To stały temat zarówno klasycznych dystopii, jak i nowych książek lub seriali. Bohaterka serialu *Silos* (Apple TV, 2023, na podstawie powieści Hugh'a Howeya) rozpoczyna swoją drogę do buntu od wejścia w kontakt z artefaktami sprzed Rebelii – mitycznego fundacyjnego aktu założycielskiego dla społeczności ludzkiej, która żyje pod ziemią, ukryta w gigantycznym cylindrze od pokoleń. „Kto kontroluje przeszłość, ten kontroluje przyszłość” – brzmi hasło totalitarnego rządu, któremu służy Winston w *Roku 1984* i w którego tryby w końcu wpada.

Dlaczego przeszłość jest zagrożeniem, a kontrola nad nią – narzędziem? Władza dba o przeszłość z dobrego powodu. Wiedza o niej może uświadomić ludziom, że inny świat w ogóle jest możliwy i że inny sposób życia (a więc i inna władza) w ogóle są do pomyślenia. Przeszłość uzasadnia teraźniejszość, ale może ją także zdelegitimizować. Dlatego jest tak ważne, by powtarzać, że Oceania zawsze była w stanie wojny z Eurazją. Kiedy zmienią się aktualne potrzeby władzy, trzeba mówić, że zawsze panował między nimi pokój.

Innym rozwiązaniem jest zupełne wymazanie przeszłości, jak w *Silosie* – nie istnieje już wcale. Społeczeństwo bez przeszłości żyje w czasie poza historią: nie wie, że kiedyś była inna władza, a skoro nie wie, to nie wyobraża sobie, aby aktualna mogła się zmienić.

Wymazanie przeszłości to także rodzaj kontroli. W żadnej postaci nie jest ona jednak możliwa bez pełnej i wyłącznej władzy nad całym obiegiem informacji. Inaczej jej próby miałyby niewielki sens. W przestrzeni publicznej może istnieć tylko jeden głos – głos władzy. W istocie też totalitarna władza niewiele występów karze tak surowo, jak naruszenie swojego monopolu na informację. W powieści Raya Bradbury'ego *Fahrenheit 451* bohater, młody strażak, zajmuje się paleniem książek, ponieważ wiedza o przeszłości musi zostać usunięta całkowicie, włącznie z obiektami, które są jej nośnikami.

Te wszystkie idee stanowią rdzeń artystycznego opisu doświadczenia totalitarnej dystopii. Są także powielane w literaturze, filmie czy komiksie (jeżeli przyjmiemy, że komiks nie jest po prostu rodzajem literackim) nieustannie. Amerykański serwis Goodreads w kwietniu 2023 roku opublikował listę 60 (!) nowych lub mających wkrótce się ukazać powieści, których tematem jest dystopia. Jest to już właściwie podgatunek literatury. W powieści *Nasze brakujące serca* (*Our missing hearts*, 2022) znana pisarka Celeste Ng, laureatka różnych nagród, opisuje Stany Zjednoczone, w których biblioteki stale czyszczone są z „niepatriotycznych” książek, a dysydenci zagrażający „kulturze amerykańskiej”, zwłaszcza ci o azjatyckich korzeniach, represjonowani. W powieści *Przewoźnik* (*The Ferryman*, 2023) inny znany i nagradzany pisarz, Justin Cronin, opisuje totalitarny, izolowany świat archipelagu

Projekty scenografii: Marcin Chlanda

Prospera, w którym „emerytura” oznacza bycie poddanym recyklingowi – ciała „emerytów” są odnawiane, a umysły czyszczone, aby mogli zacząć życie na nowo. Na odizolowanych wyspach jest naturalnie ukryta w głębokiej konspiracji opozycja oraz ruch oporu marzący o rewolucji; wokół nich – odległy świat, pogrążony w przemocy i chaosie, od którego próbują się izolować.

To tylko dwa przykłady. Co roku na samym tylko amerykańskim rynku ukazują się dziesiątki powieści o totalitarnych dystopiacz. Ale, jak widać, klocki, z których autorzy i autorki budują swoje światy, zawierają te same elementy, dobrze znane z książek Zamiatina czy Orwella. W nowszej literaturze pojawiają się dwa naprawdę nowe wątki: totalitarnych reżimów zbudowanych na opresji kobiet (takich jak w *Opowieści podręcznej* Margaret Atwood, 1985) czy wątki ekologiczne – świata, który uległ ekologicznej katastrofie, przed którą totalitarny reżim zbudował schronienie-więzienie. Oba te wątki są ważne i odpowiadają współczesnym

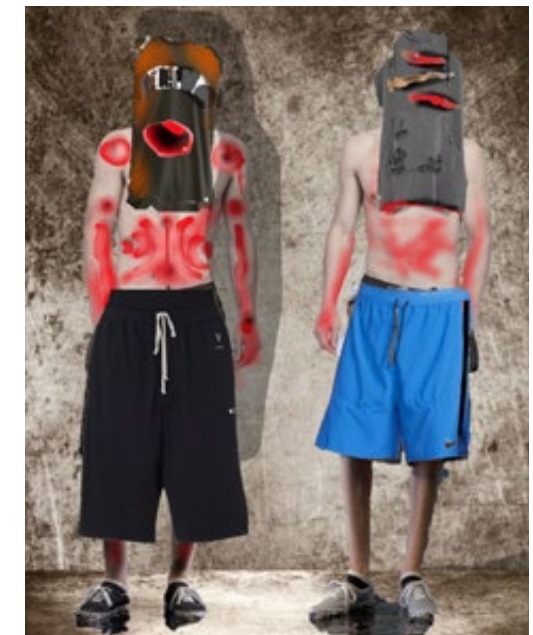
lękom i potrzebom. Podstawowe składniki opowieści pozostają jednak uderzająco znajome.

Przypomnijmy więc na zakończenie podstawowy budulec artystycznej opowieści o totalitarnej władzy. Mamy w niej władzę jako wszechobecną, drapieżną siłę, rozkładającą i podporządkowującą sobie wszystkie niewertykalne ludzkie relacje, w tym rodzinne i uczuciowe. Mamy w niej stały nadzór i kontrolę, z obywatelami w roli równych sobie pionków reżimu, ale za to z Wielkim Bratem u szczytu. Wreszcie mamy kontrolę nad informacją, w tym zwłaszcza nad przeszłością, którą próbuje się dowolnie przekształcać albo wręcz wymazywać.

Mamy także, bardzo często, demagoga, który niszczy demokrację, strasząc obywateli prawdziwym lub wyobrażonym zagrożeniem. Ten kawałek opowieści znamy jednak wszyscy z własnego doświadczenia i niestety nie jest to tylko doświadczenie literackie.

Adam Leszczyński – historyk, socjolog, dziennikarz i publicysta, doktor habilitowany nauk społecznych, profesor nadzwyczajny w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym, wcześniej w Instytucie Studiów Politycznych PAN, członek zespołu *Krytyki Politycznej* oraz współzałożyciel serwisu OKO.press.

Autor kilkunastu ważnych książek poświęconych głównie historii Polski, z których najgłośniejsza była *Ludowa historia Polski. Historia wycisku i oporu. Mitologia panowania* (2020).

Projekty kostiumów: Grupa Mixer

Helena Englert

Jest studentką piątego roku Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Wcześniej kształciła się w Tisch School of the Arts Uniwersytetu Nowojorskiego oraz ukończyła kursy na UCLA oraz London Academy of Music and Drama. Dotychczas można ją było oglądać w serialu

HBO MAX *#BringBackAlice*, w produkcjach takich jak *Znaki* (Netflix) oraz w filmach: *Wszystko dla mojej matki* Małgorzaty Imielskiej czy w *Pokusie* Marii Sadowskiej, gdzie zagrała główną rolę.

Władca much jest jej teatralnym debiutem.

Kamila Janik

Absolwentka Wydziału Aktorskiego Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie (2019). Ukończyła szkołę, grając w spektaklach dyplomowych: *prawie my* w reż. Marcina Wierchowskiego oraz *Gwałt na Lukrecji* w reż. Marcina Libera.

Współpracowała z teatrami w Krakowie, Sosnowcu i Warszawie, od stycznia 2022 roku jest aktorką Teatru im. Juliusza Osterwy w Lublinie. Ponadto w trakcie studiów aktorskich studiowała judaistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim, brała udział w licznych czytaniach performatywnych, filmach i serialach.

Natalia Szczypka

Studentka roku dyplomowego aktorstwa dramatycznego w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Wiosną 2023 roku zadebiutowała na scenie Teatru im. Aleksandra Fredry w Gnieźnie rolą Anety w spektaklu *W małym dworku* Stanisława Ignacego Witkiewicza w reżyserii Jana Marka Kamińskiego.

Współpracowała też m.in. z Ewą Platt, Emmą Huett, Kamilem Białaszkim. Zagrała ostatnio w filmie *Kobieta z...* Małgorzaty Szumowskiej i Michała Englerta.

Kocha taniec, książki, koty i szydełkowanie.

Wojciech Chorąży

Aktor teatralny, radiowy i dubbingowy. Absolwent Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego – filii we Wrocławiu. W latach 1995–1998 związany był z Teatrem Polskim w Poznaniu, gdzie współpracował z takimi reżyserami jak: Jacek Zembrzuski (*Jak wam się podoba* Williama Shakespeare'a, 1995), Waldemar Modestowicz (*Noc Walpurgii* Wieniedikta Jerofiejewa, 1996), Dorota Latour (*Balladyna* Juliusza Słowackiego, 1996), Paweł Łysak (*Kowal Malambo* Tadeusza Słobodzianka, 1997) czy Piotrem Kruszczyńskim (*Fernando Krapp napisał do mnie ten list* Tankreda Dorsta, 1997).

W latach 1998–2003 był aktorem Teatru Nowego w Łodzi, gdzie pracował m.in. z Mikołajem Grabowskim (*Prorok Ilja* Tadeusza Słobodzianka, 1999), Remigiuszem Brzykiem (*Kaleka z Inishmaan* Martina McDonagha,

2000), Kazimierzem Dejmkiem (*Sen Pluskwy* Tadeusza Słobodzianka, 2001) czy Maciejem Prusem (*Komedia omyłek* Williama Shakespeare'a, 2003). Współpracuje także z Teatrem Miejskim im. Witolda Gombrowicza w Gdyni, Teatrem Dramatycznym w Warszawie, stołecznym Laboratorium Dramatu czy Teatrem Polskiego Radia. Jego głos możemy usłyszeć m.in. w filmach: *Shrek Forever*, *Avengers*, *Kraina lodu*, *Smerfy 2*, *LEGO przygoda*, *Gwiezdne wojny: Przebudzenie mocy* czy *Jurassic World: Upadłe królestwo*.

Na deskach Teatru Polonia wystąpił w musicalu *Bagdad Cafe*. Obecnie można go zobaczyć w spektaklach: *Metoda* Jordiego Galcerána w reż. Piotra Łazarkiewicza, *Ich czworo* Gabrieli Zapolskiej, *Na czworakach* Tadeusza Różewicza w reż. Jerzego Stuhra oraz *Żeby nie było śladów* Cezarego Łazarewicza w reż. Piotra Ratajczaka.

Sebastian Dela

Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi. Debiutował na drugim roku studiów w filmie *W lesie dziś nie zaśnie nikt*

Bartosza M. Kowalskiego. Rola w spektaklu *Władca much* Williama Goldinga w reżyserii Piotra Ratajczaka w Och-Teatrze to jego profesjonalny debiut sceniczny.

Jędrzej Hycnar

Aktor filmowy, telewizyjny i teatralny, absolwent Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Znany z seriali TVN, m.in.: *Zakochani po uszy*, *Receptura*, *Żywioty Saszy*, *Ogień*. W serialu *Osiecka* w reż. Roberta Glińskiego i Michała Rosy wcielił się w postać Marka Hłaski. Za swój debiut w Teatrze Polskiego Radia w słuchowisku Marty Rebzdy *Chaja i Chaim*. *Opowieść o dwóch liściach* w reż. Waldemara Modestowicza otrzymał Nagrodę „Róża” Sekcji Krytyków Teatralnych ZASP oraz nagrodę Teatru Polskiego Radia „Arete 2020” za najlepszy debiut aktorski.

Bierze też udział w produkcjach Audioteki: *Zbrodnia i kara* Fiodora Dostojewskiego, *Upadek gigantów* Kena Folletta czy *Sen o wolnym świecie* Łukasza Migury.

Ma także na swoim koncie wiele ról dubbingowych, m.in.: *Player One*; *Star Wars: The Mandalorian*; *Nowi mutanci*; *Free Guy*. *Spiderman*; *Valorant*.

W maju 2022 roku zadebiutował na deskach Teatru Polonia rolą Alfreda w *Mężu i żonie* Aleksandra Fredry w reż. Krystyny Jandy, a w Och-Teatrze – w obsadzie spektaklu *Stowarzyszenie Umarłych Poetów* w reż. Piotra Ratajczaka. W tym samym roku u tego samego reżysera zagrał w *Nic się nie stało* oraz w *Testosteronie* w reż. Macieja Wierzbickiego (obie w Garnizonie Sztuki).

Można go też oglądać w serialach Netflix: *Brokat* oraz *Dziewczyna i kosmonauta*, a już niebawem w kolejnych: *Matylda* i *Profilarka* oraz w filmie *W szachu*. *Ostatnia rozgrywka*.

Ignacy Jan Liss

Absolwent Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Urodzony w Tczewie. Jego debiut teatralny odbył się w Teatrze Polonia, gdzie w spektaklu *Boże mój!* (reż. Andrzej Seweryn) wystąpił w roli Liora. Jest związany także z teatrem STU w Krakowie, gdzie

można zobaczyć go w spektaklu *Tartuffe* (reż. Krzysztof Pluskota).

Zagrał też w kilku filmach, m.in. *Marzec '88* w reż. Krzysztofa Langa i *Znachor* w reż. Michała Gazdy (rola hrabiego Czyńskiego), a także w serialu *Otwórz oczy*.

Michał Lupa

Student Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie.

Debiutował na deskach Teatru Śląskiego im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach oraz Teatru Capitol w Warszawie. Na wielkim ekranie mogliśmy oglądać go w takich filmach jak: *Atak paniki*, *Czarny Młyn*, *Święta inaczej*, *W lesie dziś nie zaśnie nikt*.

Wystąpił także w produkcji Netflix'a *Plan lekcji*, a na co dzień gra w serialu *Na Wspólnej* jako „Walek”, czyli Hubert Walecki. Gościł również w serialach *Emigracja XD* oraz *The Office*.

W wolnym czasie gra na perkusji.

Maciej Marcin Tomaszewski

Student Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie na kierunku aktorstwo oraz Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie na Wydziale Wokalno-Aktorskim. W 2020 roku ukończył z wyróżnieniem Zespół Państwowych Szkół Muzycznych im. Fryderyka Chopina w Warszawie na wydziale wokalnno-aktorskim w klasie prof. Leszka Świdzińskiego. Laureat stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w roku akademickim 2022/2023.

Debiutował w 2012 roku na scenie Teatru Muzycznego Roma jako Gavroche w *Les Misérables*. Wystąpił w musicalu *Oliver!* jako Oliver Twist (Teatr Rozrywki w Chorzowie, 2013), w widowisku muzycznym *Lamaila* jako Narrator (Teatr Wielki w Łodzi, 2016) oraz w prapremierze *Maurycyego Beniowskiego. Opery Alternatywnej* jako Beniowski

(Międzynarodowy Festiwal Kody w Lublinie, 2022). Od 2021 roku gra Szymona w *Inteligentach* Marka Modzelewskiego w teatrze Spektaklove w Warszawie. Występuje także jako Młody Sinatra w widowisku *Sinatra 100+* w Teatrze ó. Piętro w Warszawie oraz jako Frank Abagnale Jr. w pierwszej polskiej inscenizacji musicalu *Catch Me if You Can* (Teatr Muzyczny w Łodzi), jest w obsadzie musicalu *Kopernik*, wyprodukowanego przez Operę Krakowską, który premierę miał w maju tego roku.

Można go zobaczyć także w serialach, m.in.: wznawieniowa seria *Usta usta* (TVN), *Na Wspólnej*, *Ojciec Mateusz*, *Stulecie Winnych*, *Ślad*. Pracuje również w dubbingu, m.in. podkładał głos Milesa „Pajęka” Socorro w filmie *Avatar: Istota wody* oraz Freddiego Freemana w filmie *Shazam! Gniew bogów*.

Konrad Żygadło

Ukończył Akademię Teatralną im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie w 2021 roku. Współpracował z Teatrem Narodowym i Teatrem Dramatycznym w Warszawie oraz Teatrem WARSawy. W 2022 roku został laureatem konkursu „Polowanie na motyle” i dołączył

do zespołu aktorskiego Teatru Ochoty. Współpracował z takimi reżyserami jak: Jan Englert, Piotr Ratajczak, Agata Duda-Gracz, Igor Gorzkowski i Adam Sajnuć. W kinie zadebiutował na IV roku studiów teatralnych rolą Daniela w filmie *Wszyscy moi przyjaciele nie żyją* Jana Belcl'a.

William Golding

Urodził się w 1911 roku w Kornwalii, Anglia. Ukończył Marlborough Grammar School i Brasenose College w Oksfordzie. Oprócz pisarstwa zajmował się nauczaniem w szkole i na uczelni, aktorstwem, żeglarstwem i muzyką. Jego ojciec był nauczycielem, a matka zajmowała się domem, ale była też sufrażystką. Rodzice pragnęli, by syn został naukowcem, ale on wybrał inaczej. Zadebiutował w roku 1935 tomikiem poezji. W roku 1940 wstąpił do marynarki; m.in. dowodził okrętem wojennym i brał udział w zatopieniu pancernika „Bismarck” w maju 1941 roku. Po wojnie wrócił do zawodu nauczyciela i do pisarstwa. W roku 1954 opublikował w wydawnictwie Faber & Faber swoją pierwszą powieść – *Władca much* (wcześniej odrzuciło ją kolejno dziesięciu wydawców), która w roku 1963 została zekranizowana przez Petera Brooka, a w 1990 roku ponownie przez Harry’ego Hooka.

W 1980 roku został wyróżniony Nagrodą Bookera za powieść *Rytuły morza* (wydanie polskie: Amber, 1994), a w 1983 roku dostał Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury. Pięć lat później został pasowany przez królową na rycerza i uzyskał tytuł szlachecki. Zmarł w roku 1993.

Nigel Williams

Brytyjski pisarz urodzony w 1948 w Cheshire. Autor licznych powieści oraz sztuk teatralnych. Napisał też wiele scenariuszy dla telewizji, m.in. seriale *Imię róży* czy *Moby Dick*. Za miniserial *Elżbieta I* z roku 2005 (z Helen Mirren w roli głównej) zdobył wiele nagród i nominację do Emmy Award.

Jego adaptacja *Władcy much* z roku 1995 miała swoją prapremierę w 1996 roku w Royal Shakespeare Company.

Piotr Ratajczak

Reżyser. Absolwent Wydziału Reżyserii w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie, Wydziału Wiedzy o Teatrze w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie oraz Wydziału Reżyserii Filmowej „Studio Próby” w Szkole Mistrzowskiej im. Andrzeja Wajdy „Wajda School”.

Jest też konsultantem programowym Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu, pomysłodawcą i dyrektorem artystycznym Festiwalu Debiutów Reżyserskich „M-Teatr” w Koszalinie. Wcześniej był także kierownikiem literackim Teatru Współczesnego w Szczecinie, dyrektorem artystycznym Teatru Dramatycznego im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu oraz wieloletnim członkiem komisji artystycznej Festiwalu Kontrapunkt w Szczecinie.

Wyreżyserował ponad 70 spektakli na kilkunastu scenach polskiego teatru, min. w Poznaniu, Krakowie, Warszawie, Szczecinie, Olsztynie, Wałbrzychu, Katowicach, Sosnowcu, Opolu, Legnicy, Łodzi, Toruniu, Bydgoszczy, Wrocławiu.

Rozpoznawany jako twórca inspirujący się literaturą reportażu i dokumentu (*Kolaboranci* według Angeliki Kluźniak, *Biała siła, czarna pamięć* Marcina Kąckiego, *Český diplom* Mariusza Szczygła, *Żeby nie było śladów* Cezarego Łazarewicza), biorący na warsztat scenariusze filmowe (*Stowarzyszenie Umarłych Poetów*, *Wodzirej*, *Piszczyk*, *Bez znieczulenia*, *Aktorzy prowincjonalni*, *Dziewczyny do wzięcia*) we współpracy z cenionymi polskimi dramaturgami (Piotr Rowicki, Artur Pałyga,

Jan Czapliński). Sięga też po klasykę we współczesnej estetyce (*Lalka* Bolesława Prusa, *Ryszard III* Williama Shakespeare’a, *Kartoteka* Tadeusza Różewicza, *Szewcy* Stanisława Ignacego Witkiewicza, *Tango* Sławomira Mrożka) oraz literaturę dla młodzieży (*Sposób na Alcybiadesa* Edmunda Niziurskiego, *Stawiam na Tolka Banana* Adama Bahdaję). W swoich realizacjach skupia się na gorących tematach społeczno-politycznych lub dotyczących kontrowersji najnowszej historii.

Otrzymał wiele nagród i wyróżnień, m.in.: na Festiwalu Dramaturgii Współczesnej „Rzeczywistość przedstawiona” w Zabrzu (za spektakle *Biała siła, czarna pamięć* oraz *Český diplom*), na Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej (za spektakle *Tato nie wraca*, *Chłopiec malowany*, *Piszczyk*), na Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych RePort w Gdyni (za spektakl *Český diplom*), na Wałbrzyskich Fanaberiach Teatralnych (za spektakl *Niewierni*). Wyróżniony nagrodą Marszałka Zachodniopomorskiego „Zasłużony dla Miasta Szczecina”.

Spektakle Piotra Ratajczaka wielokrotnie prezentowane były na najważniejszych polskich festiwalach, m.in.: Boska Komedia w Krakowie, Festiwal Polskich Sztuk Współczesnych RePort w Gdyni, Warszawskie Spotkania Teatralne, Festiwal Dramaturgii Współczesnej „Rzeczywistość przedstawiona”, Ogólnopolski Festiwal Sztuki Reżyserkiej „Interpretacje” w Katowicach, Przegląd Teatrów Małych Form „Kontrapunkt”, Metafory Rzeczywistości w Poznaniu czy Festiwal Prapremier w Bydgoszczy.

Leszek Wysocki

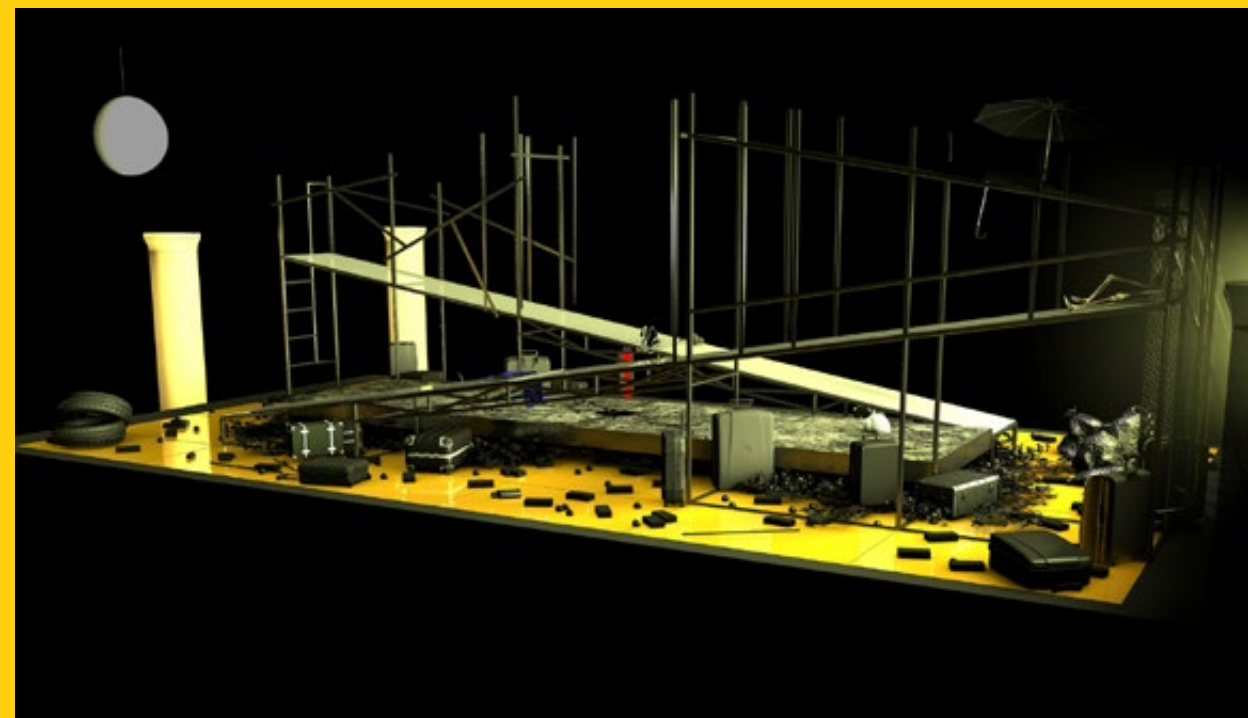
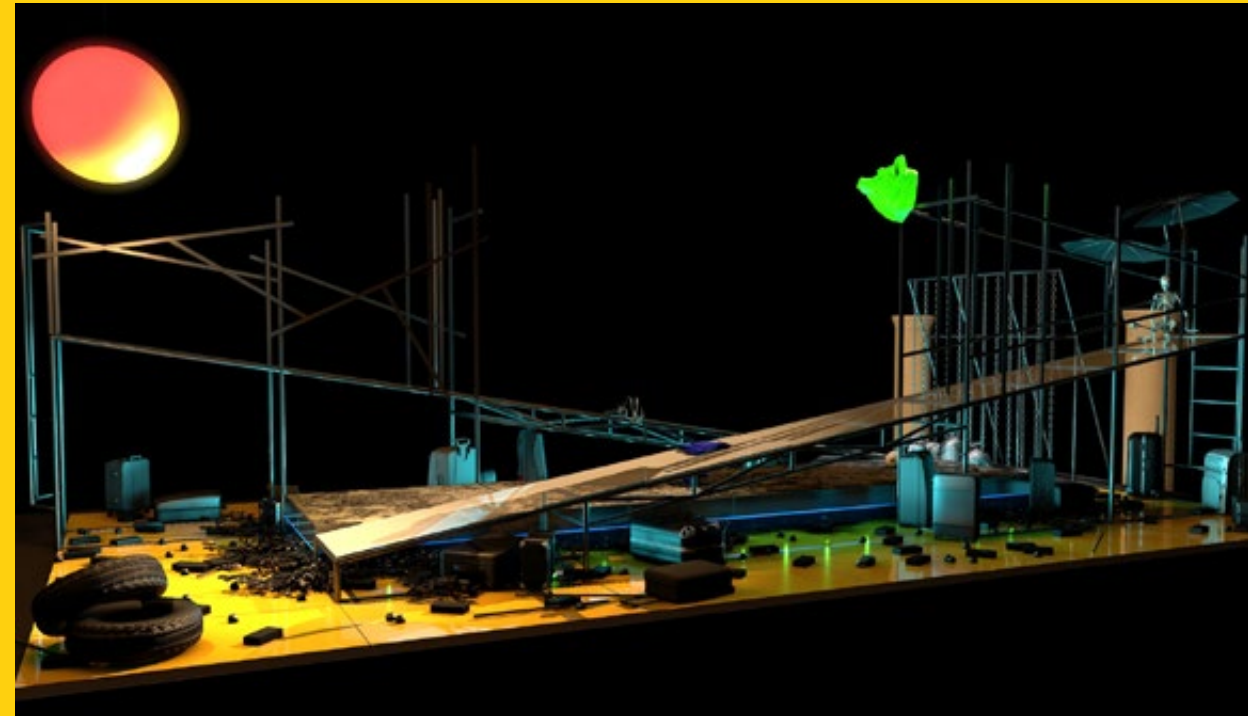
Urodzony w 1953 roku w Krakowie; filolog klasyczny, tłumacz, twórca kabaretowy, recenzent teatralny. Absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1981 roku mieszka w Kanadzie, gdzie – do momentu przejścia na (nie)zasłużoną emeryturę w 2009 roku – pracował jako nauczyciel akademicki na dwóch montrealskich uniwersytetach: McGill i Concordii, prowadząc zajęcia z języka łacińskiego i starogreckiego, literatury i mitologii starożytnej, językoznawstwa ogólnego i indoeuropeistyki i paru innych, równie użytecznych w dzisiejszym technokratyzowanym świecie dziedzin.

Jest autorem i współautorem kilkunastu artykułów naukowych oraz przekładów z języka łacińskiego na angielski (m.in. obszernego komentarza Petrusa Martyra do *Etyki nikomachejskiej* Arystotelesa czy opublikowanych w serii *Cambridge Texts in the History of Political Thought* traktatów politologicznych Samuela Pufendorfa, Francisa Bacona i Thomasa Hobbesa). Ma też na swym koncie kilka tłumaczeń na język polski,

zarówno literatury klasycznej (m.in. *Satyrikonu* Petroniusza, wyd. PAU, 2011), jak i współczesnej, głównie dramaturgii anglo- i frankojęzycznej (m.in. *Władca much* Williama Goldinga w adaptacji Nigela Williamsa, *Ostatni mazurek* Alexandra Hausvatera, *Zabawne zdarzenie w drodze na forum* Burta Shevelove'a i Larry'ego Gelbarta czy *Mechaniczna pomarańcza* Anthony'ego Burgessa w wersji musicalowej, obecnie w repertuarze Teatru Ludowego w Krakowie).

Mimo kilkudziesięcioletnich ścisłych związków ze środowiskiem uniwersyteckim, obca mu jest akademicka pedanteria (nie mylić z solidnością warsztatową!), bufonada, sztywny rygoryzm i w ogóle wszelkiego rodzaju zadęcie, nad które przedkłada autoironię, czego przejawem jest choćby przyświecające mu w działalności przekładowej motto własnego autorstwa:

*Próżno pan się, panie tłumacz,
nad przekładem swym tak biedzi;
czego głowa nie wyduma,
tego d... nie wysiedzi.*

Grupa Mixer

To kolektyw przyjacielsko-artystyczny, w którego skład wchodzi: Dorota Gaj-Woźniak, Monika Ulańska i Robert Woźniak. Działają w przestrzeniach sztuki, mody i teatru nieprzerwanie od 2002 roku. W tym czasie zrealizowali unikatowe kolekcje ubiorów użytkowych, kostiumy i scenografie do spektakli w teatrach w całej Polsce.

Marcin Chlanda

Scenograf, reżyser światel, twórca multimedii, modeli 3D oraz rozwiązań technicznych i logistycznych dla teatru. Absolwent Scenografii na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Autor scenografii do ponad stu przedstawień. Pracował z najciekawszymi polskimi reżyserami ostatnich lat, m.in.: Mają Kleczewską, Małgorzatą Warsicką, Pawłem Świątkiem. Regularnie współpracuje z Nowym Teatrem w Warszawie. Laureat wielu nagród i wyróżnień. Publiczności Och-Teatru znany z realizacji spektakli *Stowarzyszenie Umarłych Poetów* oraz *Big Bang* w reżyserii Piotra Ratajczaka.

www.chlanda.pl

Projektują też przestrzenie wystawiennicze („Wystawa Top 21. Ikony polskiego designu XXI w.” w Galerii Vzory w Poznaniu, Centrum Porsche w Łodzi), a w ramach Poznań Design Festival zrealizowali instalację przestrzenną *Pomiędzy*.

W 2023 roku miały miejsce dwie wystawy Grupy Mixer z dziedziny malarstwa i grafiki: tryptyk malarski *Mamy ze sobą trzy światy* w Galerii Vzory, wystawa *Poznańskie nas...Troje* w Galerii Mewka w Gdańsku. Równolegle do działalności artystycznej zajmują się pracą warsztatową.

Jako Stowarzyszenie Grupa Mixer wykorzystują elementy sztuki, by inspirować, angażować, pobudzać kreatywność, integrować społeczność. Na stałe współpracują z Dorotą Abbe i Fundacją Na Marginesie, realizując społeczną i edukacyjną rolę, jaką zdaniem Grupy Mixer powinny pełnić sztuka i teatr.

Projekty kostiumów: Grupa Mixer

Aneta Jankowska

Absolwentka Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi na kierunku choreografia i techniki tańca. Ukończyła program improwizacji u Davida Zambrano w Brukseli oraz coaching z techniki *flying low* i *passing through*. Była uczestniczką sesji ze Sławkiem Krawczyńskim i Anną Godowską poświęconych pracy w procesie ze śniącym ciałem. Ukończyła: coaching z Wimem Vandekeybussem *Bliźniacze połączenie tańca i aktorstwa*, laboratorium Anny Godowskiej *Body – Medium* oraz *Kultura ciała* Izabeli Chlewińskiej. W latach 2009–2016 była tancerką/performerką Pracowni Fizycznej w Łodzi pod kierownictwem Jacka Owczarka, gdzie razem tworzyli spektakle w oparciu o procesy psychoanalizy postaci oraz śniącego ciała.

Od 15 lat pracuje jako choreografka, a od 5 lat jako coach aktorski oraz dramaturżka ruchu. W oparciu o zdobytą wiedzę rozwija swoją metodę budowania postaci oraz nowe podejście do tworzenia choreografii i pracy z aktorem w teatrze, filmie i reklamie. Pracowała z takimi reżyserami, jak: Marcin Wierchowowski (*Alte hajm/Stary dom*, *Idioci*, *Los Endemoniadados/Biesy*), Katarzyna Minkowska (*Orlando. Bloomsbury*, *Cudzoziemka*, *Stream*), Grzegorz Laszuk (*Morderstwo w Utopii*), Antonio Galdamez (film *Na twoim miejscu*), Piotr Trzaskalski (film *Na chwilę, na zawsze*),

Kamila Tarabura (serial *Absolutni debiutanci*), Hubert Patynowski (film *Nie zmieniaj tematu*), Piotr Ratajczak (*Nic się nie stało*, *Podróż za jeden uśmiech*, *Lalka*), Marek Zakostecki (*Czarodziejski flet*, *Burza*), Jakub Krofta (*Piekło/Niebo*, *Wakacje Mikołajka*), Daria Kopiec (*Zakonnice odchodzą po cichu*, *Bajki robotów*, *Teatr Telewizji: Sprawa Rity G.*), Mateusz Bednarkiewicz (*Teatroteka Teatru Telewizji: Feinweiblein*). Ma na swoim koncie również współreżyserię spektaklu *Przyrzecze* (Teatr Polski im. Hieronima Konieczki w Bydgoszczy), zrealizowanego w ramach PPA. Z Marcinem Wierchowskim i Katarzyną Minkowską współpracowała reżysersko przy wielu produkcjach.

Występuje jako aktorka, tancerka czy performerka w m.in.: *Alte hajm/Stary dom*, reż. Marcin Wierchowowski (nagroda dla zespołu aktorskiego na 28. Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej), *Orlando. Bloomsbury*, reż. Katarzyna Minkowska, *Krew Boga*, reż. Bartek Konopka, *Chłopi*, reż. Dorota Kobiela, *Field Survey*, reż. Noa Shadur i Konrad Smoleński, produkcji Living Space Theater *Somatopia* w reż. K.J. Holmes realizowanej w Hudson, stan Nowy Jork, USA, czy projekcie Site Specific Performance – *Debris Afloat*, reż. Paraskevas Terezakis. Była też autorką muzyki do kilku z powyższych projektów.

Małgorzata Domańska

Kostiumografka i scenografka. Jest autorką i współautorką kostiumów do filmów (m.in. *Przez dotyk* w reż. Magdaleny Łazarkiewicz, *Wielki Szu* w reż. Sylwestra Chęcińskiego, *Odwet* w reż. Tomasza Zygadły, *Lubię nietoperze* w reż. Grzegorza Warchoła), a także spektakli Teatru Telewizji (*I Bogu dzięki* oraz *Rozmowy z moją matką*). Stworzyła scenografię do *Malżeństwa* Marii Kowalskiej w reż. Macieja Domańskiego w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu.

W Teatrze Polonia i Och-Teatrze, z którymi związana jest od początku ich istnienia, przygotowywała kostiumy m.in. do spektakli w reżyserii Krystyny Jandy: *Lament na placu Konstytucji*, *Związek otwarty*, *Lekcje stepowania*, *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja*. Scenografię i kostiumy przygotowała też m.in. do *Białej bluzki* w reż. Magdy Umer i *Nosa* w reż. Janusza Wiśniewskiego. Jest autorką scenografii do spektakli: *Ich czworo* w reż. Jerzego Stuhra, *Jekyll/Hyde* w reż. Jakuba Porcariego, *Porozmawiajmy po niemiecku* w reż. Łukasza Kosa. Jako asystentka scenografa współtworzyła ponad 130 przedstawień.

Joanna Kowalska

Dramaturżka, autorka adaptacji teatralnych i tekstów piosenek, aktorka. Absolwentka Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie – filia we Wrocławiu oraz Kulturoznawstwa na Uniwersytecie Wrocławskim. Twórczyni adaptacji teatralnych do spektakli Piotra Ratajczaka: *Zły* (Teatr Polski w Bielsku-Białej, 2020), *Lalka* (Teatr Współczesny w Szczecinie, 2021), *Ziemia obiecana* (Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu, 2022), *Granica* (Teatr Polski w Bielsku-Białej, 2023). Stałe współpracuje również z Nataszą Sołtanowicz, tworząc piosenki i scenariusze spektakli dla młodzieży: *Pasztyty, do boju!* (Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku, 2019), *Miejskie ziółka* (Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu, 2020). Współzałożycielka stowarzyszenia wrocławskiego [in between], gdzie razem z Nataszą Sołtanowicz realizują autorskie spektakle offowe (*Sweet Home*, 2021; *Tutaj*, 2022).

Maciej Zakrzewski

Producent muzyczny, twórca muzyki teatralnej i filmowej. Od 2011 roku, kiedy to debiutował muzyką do spektaklu *Blanche i Marie* (Teatr Polski we Wrocławiu) stworzył oprawę muzyczną do ponad 30 spektakli, m.in.: *Rosencrantz i Guildenstern nie żyją* (Teatr im. Włilama Horzycy w Toruniu, 2014), *Garnitur Prezydenta* (Teatr Współczesny we Wrocławiu, 2016), *Dogville* (Teatr Syrena w Warszawie, 2016), *Trololo – przesłania najjaśniejsze* (Teatr Muzyczny Capitol we Wrocławiu, 2017; nagroda Tukan Off 38 PPA, Wrocław), *Ronja, córka zbójnika* (Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera w Warszawie, 2020), *Lot nad kukulczym gniazdem* (Teatr Polski we Wrocławiu, 2021), *Piotruś Pan* (Teatr Dramatyczny im. Gustawa Holoubka w Warszawie, 2023).

Tworzy także muzykę do filmów, instalacji czy solowych projektów (*Hedejk, I Make Limbo*).

Michał Suwiński

Z Fundacją Krystyny Jandy na Rzecz Kultury związany od prawie trzech lat, a samodzielnym realizatorem dźwięku jest w naszych teatrach od pół roku. Doświadczenie zdobywał w małych teatrach, głównie dziecięcych oraz na studiach w Akademii Dziennikarstwa i Realizacji Dźwięku.

Cezary Margiela

Producent teatralny, asystent reżysera i inspicjent. Absolwent Kulturoznawstwa na Uniwersytecie SWPS. Studiował również polonistykę oraz etnologię i antropologię kulturową. Pracował przy prowadzeniu badań społecznych i przy projektach edukacyjnych z Fundacją Obserwatorium, Fundacją Pro Cultura i Fundacją Pro Akademika oraz przy organizacji wydarzeń filmowych i konferencji naukowych na Uniwersytecie SWPS.

Z Fundacją Krystyny Jandy na Rzecz Kultury związany zawodowo od 2010 roku. Pracował jako asystent producentki wykonawczej przy spektaklach *Porozmawiajmy po niemiecku* w reż. Łukasza Kosa w Teatrze Polonia (2015) oraz *Ożenek* w reż. Janusza Gajosa w Och-Teatrze (2022). Producent i asystent reżysera spektaklu dla dzieci *Szelmostwa Lisa Witalisa* w reż. Piotra Kosewskiego w Teatrze Polonia (2022). A przede wszystkim producent i inspicjent kilkunastu spektakli w Och-Teatrze, w tym producent i asystent reżyserki Krystyny Jandy przy „Oknie na parlament” i reżysera Wojciecha Malajkata przy „Niedochodzeniu”.

Rafał Piotrowski

Realizator światła. Absolwent Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. Z Teatrem Polonia związany od momentu inauguracji Dużej Sceny, czyli od grudnia 2006 roku.

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ
TEATRU POLONIA I OCH-TEATRU

Szanowni Państwo,

Zwracamy się z propozycją dołączenia do Towarzystwa Przyjaciół Teatru Polonia i Och-Teatru, które powołaliśmy jesienią 2014 roku przy naszej Fundacji. Jego celem jest stworzenie nowej w Polsce tradycji współfinansowania przedsięwzięć artystycznych teatrów przez indywidualnych odbiorców.

Czerpiąc inspirację z popularnych za granicą wzorców, proponujemy Państwu wejście do grona Widzów, którzy wspierają teatr finansowo, tym samym stając się nie tylko entuzjastami sztuki, ale i jej mecenasami.

Przygotowaliśmy trzy modele wspierania Teatru Polonia i Och-Teatru, na każdym poziomie oferując rozmaite korzyści, od zniżek na bilety po zaproszenia na premiery i wsparcie indywidualnego opiekuna. Zapraszamy do zostania naszym Sympatykiem, Darczyńcą lub Mecenasem. Każdy z tych modeli związany jest z roczną opłatą, która przyczyni się do powstania kolejnych produkcji w naszych teatrach.

Obecnie w gronie Mecenasów są: pani Maria Borys-Piątkowska, pan Zbigniew Canowiecki, pani Joanna Jezior-Sojka, państwo Aleksandra i Krzysztof Kamińscy, pan Mateusz Macher, pani Joanna Mikołajczyk, pani Barbara Pająk, pani Katarzyna Roszak-Mazurek, pani Halina Roszak, pani Amelia Śliwińska, pan Piotr Topolski, pani Małgorzata Wieczorek, Przyjaciele z Paryża.

Dziękujemy Państwu za okazane wsparcie.

Jeżeli byliby Państwo zainteresowani szczegółami oraz sposobem dołączenia do Towarzystwa Przyjaciół, prosimy o kontakt drogą telefoniczną pod numerem +48 534 885 889 lub drogą mailową: towarzystwo@teatrpolonia.pl.

Twórzmy razem teatr, dla siebie i dla innych.

Z wyrazami szacunku

Zespół Fundacji Krystyny Jandy na Rzecz Kultury

JANDA

bądź prawdziwa...

forte NOWA FORMUŁA KREMU Nr 1

Oparta na **ZŁOTYM NOŚNIKU 24-karatowym**, który poprawia biodostępność i skuteczność działania składników przeciwzmarszczkowych.

Zwiększa tym samym potencjał ich działania.

UNIKALNA, AUTORSKA TECHNOLOGIA NICI KOSMETYCZNYCH

Ukierunkowana na uzyskanie efektu **głębokiej rekonstrukcji** – jak przy zabiegu nici odmładzającymi. Skoncentrowana na zwiększeniu gęstości włókien kolagenu oraz poprawie napięcia skóry. **Sptyca głębokość zmarszczek nawet o 16% w 15 min.** Dla poprawy jędrności i owalu twarzy.

„Dla
jeszcze
piękniejszej,
młodszej
wyglądającej skóry.”

Polecam,
Krzyszyna Janda

Dostępne w drogeriach **RÖSSMANN** i na janda.pl

Włącz **103 FM**

 **radio
kolor**
103 FM

•

PRZED W /AN/ TRAKCIE NAD

•

zawsze blisko sztuki // amaristo.pl

Agencja Cateringowa / Bufet Teatru Polonia /
Galeria Przy Teatrze / Och Cafe //

Premiery dofinansowane przez:

Partnerzy Och-Teatru:

Doradca prawny teatrów:

Patroni medialni:

Partner premier:

Mecenas technologiczny teatrów:

Partner teleinformatyczny teatrów:

Program wydrukowano w:

Projekt graficzny:

progressivo

Serdecznie dziękujemy za współpracę przy wykonaniu scenografii firmie **Ferwor**

Sesja plakatowa i portrety aktorów: **Robert Jaworski**

Projekt plakatu: **Andrzej Kłosiński**

PREZESKA FUNDACJI

Krystyna Janda

CZŁONKOWIE RADY FUNDACJI

Marcin Gędziorowski, Magda Umer, Cezary Żak

DYREKTORKA FUNDACJI

KRYSTYNY JANDY NA RZECZ KULTURY

Alicja Przerazińska

DYREKTOR DS. FINANSOWYCH

Aleksander Szafranski

SPECJALISTKA

DS. KSIĘGOWO-PLACOWYCH

Barbara Łotocka

ORGANIZACJA PRACY TEATRÓW

Jolanta Bielasta, Barbara Bogucka, Kinga Smolińska

KOORDYNACJA PRACY ARTYSTYCZNEJ

Ewa Ratkowska, Zuzanna Szostek

KOMUNIKACJA, PR I MARKETING

Edyta Bach, Jacek Rakowiecki, Kinga Smolińska

IMPRESARIAT

Klaudia Błazik, Iwona Gradkowska-Kosmala, Zuzanna Szostek

WYNAJMY

Kinga Smolińska

BIURO OBSŁUGI WIDZA

Tomasz Harlejczyk, Aleksandra Walasiak

KASA BILETOWA

Piotr Bajcar, Marika Cudak, Tomasz Harlejczyk, Janina Staros, Aleksandra Walasiak, Sylwia Wrzosek

KIEROWNIK OBSŁUGI WIDOWNI

Krzysztof Wołyniec

PRODUCENCI WYKONAWCZY/INSPICJENCI

Klaudia Błazik, Magdalena Kłosińska, Cezary Margiela, Rafał Rossa

KIEROWNICY TECHNICZNI

Małgorzata Domańska (scenografia i kostiumy), Tomasz Przystępny, Tomasz Rusek (scena), Waldemar Zatorski

OŚWIETLENIE, AKUSTYKA I MULTIMEDIA

Michał Cacko, Tatiana Czabańska, Maciej Gendek, Marcin Głos, Paweł Nowicki, Rafał Piotrowski, Michał Suwiński, Adam Szadkowski, Michał Tatar, Waldemar Zatorski

OBSŁUGA SCENY

Łukasz Figa, Emil Kula, Grzegorz Orłowski, Tomasz Przystępny, Tomasz Rusek, Andrzej Solis, Przemysław Świętochowski, Piotr Zwolak

FRYZJERZY/CHARAKTERYZATORZY

Anna Czerwińska, Hubert Grabowski, Katarzyna Marciniak, Zuzanna Szostek, Sylwia Wrzosek

GARDEROBIANE

Agnieszka Błaszczak, Ewa Klimaszewska, Maria Pińkowska, Anna Sokołowska

Kontakt

Och-Teatr

ul. Grójecka 65
02-094 Warszawa
tel. 22 589 52 00

Teatr Polonia

ul. Marszałkowska 56
00-545 Warszawa
tel. 22 622 21 32

Kasy biletowe czynne: pon.-sob.
od godz. 10:00, niedz. od godz. 12:00
do rozpoczęcia przedstawień.

bilety@teatrpolonia.pl oraz online
www.teatrpolonia.pl
bilety@ochteatr.com.pl oraz online
www.ochteatr.com.pl

NAJBLIŻSZE PREMIERY

TEATR POLONIA

Thomas Vinterberg, Claus Flygare
NA RAUSZU

Reżyseria: Marcin Hycnar
Tłumaczenie: Jacek Telenga

Obsada: Marcin Hycnar,
Adam Krawczuk, Marcin Perchuć,
Maciej Wierzbicki

Premiera: 29 grudnia 2023

TEATR POLONIA

Tadeusz Słobodzianek
GENIUSZ

Reżyseria: Jerzy Stuhr

Obsada: Jacek Braciak,
Paweł Ciołkosz, Łukasz Garlicki,
Jerzy Stuhr

Premiera: luty 2024

OCH TEATR

Jerzy Dobrowolski, Stanisław Tym
CIEMNY GRYLAŻ

Reżyseria: Cezary Żak

Obsada: Marta Chodorowska,
Izabela Dąbrowska, Katarzyna
Kołeczek, Ilona Ostrowska,
Weronika Warchoł, Jarosław
Boberek, Michał Sitariski, Wojciech
Solorz, Krzysztof Szczepaniak,
Grzegorz Warchoł, Michał Zieliński,
Cezary Żak

Premiera: marzec 2024

OCH TEATR